

1. Danh Alphonxô lòng cả dân trần, Đâu đâu lắm người nấng đến xin ân, Cầu kêu khẩn Chúa để người dù thương nhân trần, Nay dương thế muôn người nên ân nhân. 2. Alphonxô xưa dòng cả sang giàu, Thông minh trí thuật như ánh trôn châu, Trạng sư khẩu khiếu đủ điều cả dân yêu cầu, Danh thơm thế ai nào không kêu tâu.

3. Nhưng sau không ưa vì kẻ hư hèn, Công danh thế trần không muốn ai khen, Vào luôn ở chốn khổ hành bỏ công danh tiền, Sau thu tích công đầy liên vô biên. 4. Cha Alphonxô lập mở nên dòng, Ra công cứu đời như ý trông mong, Vàn muôn kẻ mển trở vào ở luôn trong dòng, Nên nay thánh nhân được như trông mong. 5. Cha Alphonxô hằng giảng khuyên người, Đưa nên thánh lành cho Chúa vui tươi, Ngày nay ở thế thoả mừng tỏ tôn cung người, Kêu xin Chúa muôn loài thương không ngại.

6. Cha Alphonxô truyền để muôn điều, Khuyên răn thế trần tôn Chúa hay yêu, Đừng ăn ở xấu kẻo mà khổ thân sau nhiều, Nay yêu Chúa thương người hơn bao nhiêu. 7. Alphonxô con hiền thảo khôn lường, Cho nên Đức Bà xưa rất yêu thương, Hàng yên ủi lắm ở đời chẳng ai suy tưởng, Nay yêu mển vô lường trên thiên hương. 8. Ta đua nhau xin người dù thương rầy, Xin thương giúp người đang thế gian nay, Cầu xin để Chúa đủ thương đổ ơn cho đầy, Cho mau chóng nên làm con riêng nay. 9. Sau qua dương gian được ở thiên đường, Ta vui sướng đầy trên chốn quê hương, Mừng khen phi chí tỏ tình trả ơn phi thường, Ta vui sướng liên cùng cha hay thương. 10. Ta nấng kêu xin người dù thương rầy, Xin ơn Chúa hằng ban xuống cho nay, Được ăn ở thánh để lập đủ công ân đây, Sau ta đáng lên giờ ca vui thay.